son, havde ingen borgerlige Rettigheder, var ikke nogen Faktor i det menneskelige Samfund, regnedes i Civilisationens Sum ikke for en Ener men for et Nul.

I vor Tid derimod kan en gift Kvinde besidde egen Ejendom, hvis den er erhvervet eller kjøbt i hendes eget Navn, og kan ved Testamente disponere over den. Manden er ikke længer den eneste Arving til Hustruens Ejendom. En gift Kvinde kan nu slutte Kontrakter, indtræde i Kompagniskab, drive en Forretning, anbringe sine selverhvervede Penge, som hun vil, til sit eget Brug, og er saa selvfølgelig ogsaa ansvarlig for sin egen Gjæld. Hun kan vidne i Retten for eller imod sin Mand og kan afstaa eller overdrage til andre, hvad Indtægt hun har af sin faste Ejendom, den Livrente alene undtagen, som mulig kan tilfalde hendes Mand efter hendes Død. Hun er ogsaa i Henhold til Lov af 1879 Ejer af sine Klæder indtil en Værdi af 2000 Dollars. Alle disse Forandringer i Kvindens lovmæssige Stilling ere for største Delen frembragte ved Nationalforeningens Agitation, og ved ihærdigt Arbejde af de udmærkede Mænd og Kvinder, som paa en Gang har inspireret Foreningen og givet den Kræfter.

Nu kan maaske en og anden af Deres Læsere spørge, hvorfor vi, der nyde saa mange Rettigheder og Privilegier, forlange endnu flere. Jeg skal forsøge at svare herpaa.

Fordi der endnu er meget at udrette, før Kvinden kan siges at have fuld Frihed og Ligeberettigelse med Manden. Fordi vi ønske, at de, der komme efter os, ikke skulle lide under de trykkende Baand, der have hæmmet vor Udvikling, fordi vi ere tro mod vore Forfædres Traditioner, der grundede vor Republik paa demokratiske Principer og sikrede *Folket* Retten til at regere sig selv. Som Kvinder ere vi Patrioter, derfor arbejde vi paa vor fuldstændige Frigørelse, thi vi ser, at kun naar vi bliver fri, kan vi hjælpe til at bevare vort elskede Lands fri Institutioner.

Harriet W. Robinson.
korresponderende Sekretær for den nationale Forening for Kvindens Stemmeret i Massachussetts.